

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

29 ianuarie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
președinte – Petru Ursache,

judecători – Constantin Alerguș, Ghenadie Nicolaev,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva sentinței Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 22 aprilie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 iulie 2013 în cauza penală în privința lui

Jitariuc Ivan Ilia,

născut la 21 mai 1986, originar din s. Risipeni, r-nul Fălești, viza în s. Făgădău, r-nul Fălești, domiciliat temporar în mun. Chișinău, str. Cantinei, nr. 11.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. de la 28 martie 2011 pînă la 22 aprilie 2013 (prima instanță);*
- 2. de la 10 iunie 2013 pînă la 01 iulie 2013 (instanța de apel);*
- 3. de la 06 noiembrie 2013 pînă la 29 ianuarie 2014 (instanța de recurs).*

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 22 aprilie 2013, Jitariuc Ivan a fost condamnat în baza art. 264 alin.(1) Cod penal, la amendă în mărime de 150 unități convenționale, echivalentul a 3000 lei, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 1 an.

S-a dispus încasarea în mod solidar de la Jitariuc Ivan și Tanas Ion în beneficiul reprezentantului legal al părții vătămate minore Coșman Cristina a prejudiciului material în sumă de 3000 lei.

S-a încasat de la Jitariuc Ivan în beneficiul reprezentantului legal al părții vătămate minore Coșman Cristina prejudiciul moral în mărime de 10000 lei, în rest cerințele s-au respins.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că, Jitariuc Ivan la 03 decembrie 2010, aproximativ la 08⁰⁰, deplasându-se pe str. Cartuș, din or. Durelești, mun. Chișinău spre str. Alexandru cel Bun, conducând automobilul de model „Toyota Avensis” cu numere de înmatriculare K AA - 501, încălcând prevederile art. 46 lit. a) din RCR conform căruia *„conducătorul trebuie să manifeste prudență sporită și, în caz de necesitate să reducă viteza pînă la limita, care i-ar garanta siguranța traficului, sau chiar să oprească, în cazurile în care se deplasează pe lîngă a) copii, persoane de vîrstă înaintată, precum și persoanele cu semne evidente de invaliditate, totodată și cerințele indicatorului rutier 1.21 „copii” a RCR, conform căruia, pe sectorul de drum menționat persistă pericolul apariției copiilor și ca urmare a comis tamponarea minorei Coșman Alina, care traversa str. Cartuș de la stînga la dreapta relativ deplasării automobilului condus de inculpat.*

În rezultatul tamponării, părții vătămate Coșman Alina, i-au fost cauzate conform raportului de expertiză medico-legală nr. 94/D din 24.01.2011, *vătămări corporale medii.*

3. Împotriva sentinței a declarat apel inculpatul Jitariuc Ivan, care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărîri de achitare din lipsa componentei de infracțiune, invocînd că instanța de fond la pronunțarea sentinței neîntemeiat a lăsat fără apreciere declarațiile martorilor Dîrțu I., Mamaischi A. și Garștea T.

Mai mult, instanța de fond a ignorat concluzia expertizei autotehnice prin care s-a constatat că el ca conducător auto, reieșind din împrejurările stabilite nu dispunea de posibilitatea tehnică de a evita accidentul.

Consideră că probele cercetate în ședința instanței de fond dovedesc cu certitudine nevinovăția sa.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 iulie 2013, a fost admis din alte motive apelul inculpatului Jitariuc Ivan, casată inclusiv din oficiu sentința, și pronunțată o nouă hotărîre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Jitariuc Ivan, a fost condamnat în baza art. 264 alin.(1) Cod penal, la amendă în mărime de 150 unități convenționale, echivalentul a 3000 lei, fără privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport.

În rest, sentința a fost menținută.

5. Pentru a-și motiva soluția instanța de apel a constatat că, instanța de fond corect a apreciat circumstanțele de fapt și de drept, probele au fost apreciate în modul corespunzător, acțiunile inculpatului corect au fost încadrate în prevederile art. 264 alin. (1) Cod penal.

Aceste împrejurări au fost constatate prin cumulul de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al colaborării lor.

Totodată, instanța de apel a apreciat critic declarațiile inculpatului, acestea constituind versiunea lui de apărare, îndreptată spre eschivarea de la răspundere penală.

Instanța de apel a respins argumentul apărării precum că conform concluziei expertizei auto – tehnice nr. 646 din 06.09.2012 inculpatul nu dispunea de posibilitate tehnică de evitare a accidentului precum și faptul că automobilul condus de acesta se deplasa cu o viteză de 38-45 km/h reieșind din distanța la care s-a oprit automobilul după coliziune, întrucât acestea sunt bazate pe presupuneri și pe depozițiile inculpatului. În partea descriptivă a concluziei de expertiză a indicat că nu-i este clar din ce parte se deplasa copilul în raport cu deplasarea automobilul și când a apărut în câmpul de vizibilitate a șoferului.

Mai mult, Colegiul penal a reținut că conform Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 20 din 08.07.1999 "*Cu privire la aplicarea legislației examinării cauzelor penale referitor la încălcarea a circulației și de exploatare a mijloacelor de transport în cadrul regulilor de securitate*", - nu poate fi temei pentru eliberarea conducătorului auto de răspundere penală în cazul în care în acțiunile lui există componenta infracțiunii, chiar și în cazul în care regulile circulației rutiere au fost încălcate și de pietonul pățimit.

Referitor la pedeapsa aplicată, Colegiul penal a conchis că, instanța de fond, just a concluzionat că corectarea inculpatului este posibilă fără izolarea de societate, iar prin stabilirea pedepsei sub formă de amendă va fi atins scopul pedepsei penale. Totodată, Colegiul penal a conchis că

pedeapsa complimentară urmează a fi exclusă, deoarece sancțiunea art. 264 alin. (1) Cod penal, la stabilirea pedepsei cu amendă nu prevede și pedeapsa complimentară privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport

6. Împotriva hotărîrilor nominalizate a declarat recurs ordinar inculpatul, care a solicitat casarea hotărîrilor contestate și pronunțarea unei noi hotărîri de achitare, invocînd repetat aceleași argumente care au fost nominalizate anterior în cererea de apel.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină motivele recursului cu argumentarea ilegalității hotărîrii atacate și solicitările recurentului, cu indicarea temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală invocate în recurs și explicarea problemei de drept de importanță generală adoptată în cauza dată.

Colegiul penal menționează că din argumentele expuse de recurent, este relevant temeiul pentru recurs prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală.

Conform acestei prevederi legale, o hotărîre a instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul cînd nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci cînd se constată comiterea unei erori de drept, dar va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărîrea judecătorească devenită definitivă.

Însă, Colegiul penal constată că, recursul declarat nu cuprinde o careva motivare ori argumentare din punct de vedere al temeiului invocat.

Din conținutul recursului rezultă că inculpatul Jitariuc Ivan, invocă dezacordul său cu aprecierea probelor, considerînd că nu este vinovat în comiterea infracțiunii incriminate.

Sub acest aspect, Colegiul reține că instanța de fond și de apel, în

conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, au examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinenței și concludenței, atât pe cele obținute în procesul urmăririi penale cât și în cadrul ședințelor de judecată, atât ale apărării cât și ale acuzării, fapt ce face, ca concluzia despre vinovăția lui Jitariuc Ivan în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal, să fie justă și întemeiată.

Astfel, conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată desfășurat în textul hotărârii instanței de fond și a deciziei instanței de apel, și anume: *declarațiile părții vătămate minore Coșman Alina*; declarațiile martorilor *Coșman Cristina*; *Tcaci Alexandru*; *Garștea Tatiana*; *Dîrțu Ina*; *Tanas Ștefan*; *Vizitiu Artiom*; *Crăciun Ionuț*; *Mamaischi Alisa*; precum și actele cauzei - procesul-verbal de cercetare la fața locului și schița accidentului rutier cu tabelul foto din care rezultă că locul accidentului rutier se află în zona de acțiune a indicatorului rutier 3.2.7 „viteză maximă limitată” și 1.21 „copii” a RCR (f.d.6-10, Vol. I), - raportul de expertiză medico – legală nr. 94 „D” din 24 ianuarie 2011 (f.d.21-22, vol. I) prin care s-a constatat că părții vătămate Coșman Alina, i-au fost cauzate vătămări corporale medii. Temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea acestor probe nu s-au stabilit.

Instanța de apel, judecând apelul a respectat prevederile art. 414 Cod de procedură penală, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârilor atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Din considerentele nominalizate, instanța de recurs apreciază corecte și legale hotărârile contestate.

Totodată, Colegiul penal evidențiază că argumentele recursului au fost anterior invocate în apel, iar instanța de apel s-a pronunțat detaliat asupra acestora, just respingându-le ca neîntemeiate.

Toate probele prezentate și cercetate în mod legal au indicat la confirmarea vinovăției inculpatului Jitariuc Ivan în comiterea infracțiunii ce i se incriminează, iar temei pentru casarea hotărârii judecătorești lipsesc.

Mai mult, invocarea în recursul ordinar a dezacordului cu modul de apreciere a probelor administrate în dosar nu poate servi drept temei

de casare a unei hotărâri judecătorești definitive, atât timp cât alte circumstanțe nu sunt invocate.

Prin urmare, argumentele recurentului, precum că nu a comis infracțiunea incriminată, sunt neîntemeiate și contravin materialelor cauzei, iar nerecunoașterea vinovăției de către inculpat în comiterea infracțiunii incriminate, nu pot servi temei de achitare a acestuia, de vreme ce în cursul judecării cauzei au fost administrate suficiente probe care confirmă cu certitudine vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate și este apreciată de către instanța de recurs drept o modalitate de exercitare a dreptului la apărare, urmărind scopul evitării răspunderii penale.

Argumentele invocate de recurent nu au suport probatoriu și contravin probelor administrate.

Prezența circumstanțelor nominalizate permit instanței de recurs să concluzioneze asupra inadmisibilității recursului declarat pe motiv că acesta este vădit neîntemeiat.

9. Pentru aceste motive, în baza art. 434, 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Jitariuc Ivan, împotriva sentinței Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 22 aprilie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 iulie 2013, în cauza penală în privința lui *Jitariuc Ivan Iliia*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 19 februarie 2014.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Constantin Alerguș

Ghenadie Nicolaev